



Vår saksbehandler      Eva Lill Kvisle, tlf. 32808723  
Vår referanse            2008/699-199

UTVALG	UTVALGSSAK	MØTEDATO
Fylkesutvalget		16.12.2015

Vedlegg

1 Høringsbrev fra Klima- og miljødepartementet-20.10.2015

## Høring - forslag til endring av erstatningsbestemmelser i markaloven § 11

*Klima- og miljødepartementet foreslår at bestemmelsen i markaloven § 11 om erstatning ved vern som friluftslivsområde blir lik som naturmangfoldlovens bestemmelse om erstatning ved områdevern, og de ber om innspill på dette. Høringsfristen er 10. januar 2016.*

### Forslag

Fylkesutvalget støtter forslaget til Klima- og miljødepartementet om at bestemmelsen i markaloven § 11 om erstatning ved vern som friluftslivsområde blir lik naturmangfoldlovens bestemmelse om erstatning ved områdevern.

Buskerud fylkeskommune, 26.11.2015

Georg N. Smedhus  
fylkesrådmann

### Bakgrunn for saken

Markaloven § 11 gir hjemmel til å verne områder som *friluftslivsområde* hvis området på grunn av naturopplevelsesverdier har særskilte kvaliteter for friluftslivet. Vern på grunnlag av naturopplevelsesverdier er nytt, og det er hittil bare 4 områder i Marka som er vernet som friluftslivsområder (ingen i Buskerud).

Etter gjeldende rett er det betydelig enklere for grunneier å få erstatning for eiendom som vernes etter naturmangfoldloven enn etter markaloven. Terskelen for at det gis erstatning etter markaloven er høy, mens bestemmelsen etter naturmangfoldloven § 50 gir grunneier et sterkere krav på erstatning fra staten. Samtidig er det slik at erstatningsbestemmelsen i naturmangfoldloven § 50 utgjør et særskilt

unntak fra hovedregelen i norsk rett om erstatning ved rådgighetsreguleringer. Hovedregelen er at enhver må finne seg i rådgighetsreguleringer som er nødvendige av samfunnshensyn, uten at det gis erstatning.

Klima- og miljødepartementet skriver i høringsbrevet at restriksjonsnivået for grunneier for et område som vernes etter markaloven lett kan bli sammenfallende med restriksjonsnivået for områder vernet etter naturmangfoldloven. For vern etter begge lovene vil det normalt være det drivverdige tømmeret som er den viktigste økonomiske ressursen som båndlegges. Dette taler for at det bør være like erstatningsbestemmelser.

Slik det er nå, med ulike erstatningsregler, kan områder det hadde vært riktig å verne som friluftslivsområder bli vernet etter naturmangfoldloven fordi det vil gi grunneier mer erstatning. Dette er et strengere vern med større grad av restriksjoner på bruk, noe som kan være uheldig for friluftslivsbruken og idrettsbruken av et område.

Uheldige konsekvenser av å endre erstatningsreglene for *friluftslivsområde* etter markaloven er at dette kan gi "smitteeffekt" og medføre krav om tilsvarende erstatningsregler på andre felt i samfunnet. Med flere unntak fra hovedregelen om erstatning i norsk rett, jo mer usikkert blir det hvor grensen går for å få erstatning.

Klima- og miljødepartementet konkluderer med at siden vernebestemmelsene i de to lovene er såpass like, er det riktigst med like erstatningsbestemmelser.

### **Konklusjon**

Fylkesrådmannen anbefaler Fylkesutvalget å vedta forslaget til Klima- og miljødepartementet om at bestemmelsen i markaloven § 11 om erstatning ved vern som friluftslivsområde blir lik naturmangfoldlovens bestemmelse om erstatning ved områdevern.

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt)